

Marx gy?zött? Gy?zött

2018 május 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Itt tartunk most. A gonosz, furcsa, dühös kis ember beteg szelleme születése után kétszáz évvel is itt van velünk.

Kereken kétszáz éve született *Karl Marx*, ez a furcsa, dühös kis ember, aki nélkül nincsen huszadik század.

Keser?en írom le ezt a mondatot. A nyugati kultúrkör mögöttünk álló száz esztendejét nem *Teréz* anya vagy *Albert Schweitzer*, hanem ? táplálta lelki betev?vel. És az a XX. század éppen olyan lett, amilyenek Marx látni szerette volna. Forradalmak törtek ki, a szegények és nyomorultak leszámoltak a gazdagokkal és sikeresekkel, elt?ntek a társadalmi osztályok, végül a marxizmus „riadó kürtjére” leomlottak a régi Európa falai.

Marx tévedéseit és b?neit oldalakon át sorolhatnánk, de miután a terjedelmünk véges, emberi gyarlóságainál és gondolati zsákutcáinál id?zünk egy cseppet. A kett? persze, szorosan összefügg, még akkor is, ha a neomarxisták és a liberálisok szerint a történelem nem a nagy emberek életrajza. Szerintünk az is. Marx életében sem véletlenül és céltalanul zajlottak sorsfordító események. Nem véletlen, hogy ?sei mindkét ágon rabbik voltak, és bár zsidó nevelést nem kapott, „*életm?ve ennek ellenére talmudista jelleg?, mert lényegében nem más, mint a szakterületén m?köd?k munkáinak a kommentálása és bírálata*” (*Paul Johnson*).

Az sem véletlen, hogy „bukott polgárként” (*Németh László*) szembefordult a középosztály ideáljaival, életformájával, de nem azért, mert erkölcsileg felülemelkedett, hanem azért, mert bosszúálló, er?szakos és öntelt volt. Rossz emberi tulajdonságai, összeférhetetlen természete sodorta a saját elképzelt világába, amelyet szerencsétlenségünkre pontosan megtervezett, felvázolt és elterjesztett, és ahogyan a víz tetején himbálózik a fekália, hamis igéi úgy válnak ki a többi egyenl?sít? tanítás közül.

Marx két vonásában kétségkívül egyedülállóan tehetséges: újságíró és próféta egyszerre. Amit megfogalmaz, er?s képzeteket kelt: láncok, ópium, sírásó és a többi – stílusa kegyetlen és gúnyos, akárcsak ? maga. Szövegei alkalmasak arra, hogy m?veletlen és felületes emberek rajongjanak érte. Nagytmondása, fontoskodása, homályos és elnagyolt fejtegetései a komolyság látszatát keltik, pedig csak szimpla, sokszor üres megfogalmazások. Marx próféta is, amennyiben egészen az ? fellépéséig senki nem vállalkozott a filozófia és a jövend?mondás önkényes frigre léptetésével. Nem beszélve gazdasági fejtegetéseir?l, amelyek minden tudományos és áltudományos látszatuk ellenére lázító politikai szövegek. Marx azonban – bár gy?löli – sokat tanult a kereszténységt?l. ? is létrehozta a maga külön bejáratú üdvtörténetét, ahol Jézus és tanítványai a proletariátus, a farizeusok és a nagytanács a burzsoázia, van megigazulás, amit ? osztályöntudatnak nevez, a feltámadás nála a forradalom, a pokol a kapitalista, a paradicsom pedig a kommunista társadalom.

Abban is a keresztény eszkatológiát majmolja, hogy a végs? fázisban nála is feloldódnak, elt?nnek a társadalmi osztályok, elt?nik ember és ember között minden, ami valaha szétválasztotta ?ket. Marx nagy újítása, hogy vallást teremtett ateisták számára. Hitet, amelyben egyszer?en csak hinni kell, elegend? egy-két szeminárium, néhány bemagolt dogma, és az ember máris marxistának mondhatja magát. Ezért m?ködött a recept Kambodzsától az NDK-ig: az önálló gondolkodás luxusát elutasító cs?cselék mindig is újságcikkekbe burkolt féligazságokra, próféciákra, egyszer? útmutatásokra vágyik. Ebben és csakis ebben áll a marxizmus példátlan, földrészeken, nemzeteken átível? sikere.

Lenin klasszikus felosztását követve, szemrevételezzük röviden a marxizmus három f? alkotórészét. Filozófiája a „*dialektikus és történelmi materializmus*”, amely *Feuerbach* materializmusát ötvözi *Hegel* dialektikájával. A vegyítés meglehet?sen önkényes és filozófiai használatra alkalmatlan. Ha a világot materialista alapon szemléljük, a marxi felfogás még *Epikuroszhoz* és *Démokritoszhoz* képest is visszalépés. A marxista a világon egyedüli létez?ként észleli az anyagot, hisz abban, hogy mozgásának és változásának törvényei vannak, amelyeket pontosan leírhatunk, s?t az anyag az alacsonyabb rend? formákból folyamatosan magasabb rend? formákba szervez?dik. Röviden szólva: agyrém, nem pedig páratlan filozófiai rendszer, ahogyan gyerekkorunkban a kommunista káderek ájult csodálattal emlegették ezt az öszvérfilozófiát.

Hasonlóan zavaros Marx „politikai gazdaságtana”, amely elképeszt? logikai bukfeneket és ellentmondásokat tartalmaz. Egész életében anyagot gy?jtött soha el nem készül? gigam?véhez, A t?kéhez, amelynek csak els? kötetét rendezte sajtó alá, a második és harmadik kötetet *Engels* állította össze a halála után. Marx kétségkívül a szerkeszteni képtelen, anyagot elrendezni nem tudó szobatudósok fajtájából származott: minél több anyagot látott és olvasott, annál jobban feloldódott benne a valóság. Filológusok bebizonyították, hogy A t?kében felhasznált idézeteket és számadatokat Marx sokszor meghamisította, egyszer?en átírta, kijavította az eredeti forrást, és úgy vette át, hogy a saját prekonceptióját er?sítse. Hadilábon állt a frissességgel is: bizonyított tény, hogy közgazdasági munkáihoz elavult, olykor húsz-harminc éve nem aktuális adatokkal dolgozott.

A munkásság életkörülményeinek leírására 1848 el?tti forrásokot használt, miközben a betegsegélyezés, munkáspénztárak, szakszervezetek már sokkal jobb körülményeket biztosítottak számukra 1867 táján – Marxnak err?l fogalma sem volt, vagy egyszer?en nem tör?dött a valósággal. Gyárban életében ha egyszer járt, szervezett munkásokkal nemigen találkozott, ha pedig igen, annak rövidesen összet?zés lett a vége. Egyszer?en nem szívlelhette, ha a vágyott forradalom helyett a munkások a biztonságról, a jobb munkakörülmények?l beszéltek neki, egy ilyen alkalommal m?veletlen számárnak nevezte beszélget?társát, és öklével az asztalra vágott.

Tudtommal Engels teremtette meg a harmadik alkotórész, a „tudományos szocializmus” fogalmát, amely meglehet?sen hangzatos és merész elnevezés. Paul Johnson szerint mindössze arra szolgál, hogy a marxizmust megkülönböztesse más forradalmi ideológiáktól, egyúttal a komolyság látszatát keltse (ti. ha ez „tudományos”, a többi nem). Maga a tan végtelenül primitív és kezdetleges elképzelés. Miután Marx teljes mértékben tagadta, hogy az ember nemcsak fizikai, de idealista lény is, akinek létezéséb?l a priori fakad az istenismeret, az egyéni és társadalmi felel?sségvállalás, a közösségi lét igénye, a tényez?k sorából egyszer?en kiemelte és megtette mindenessé a gazdasági érdeket.

Az embert azonban lehetetlen leírni a termelés, csere, elosztás, fogyasztás kizárólagosságával, hiszen vágyai, ideái, álmái is vannak. Amint családi, nemzeti, nyelvi kötelékei is, nemcsak osztályhoz köt?dése. Ezt a magától értet?d? igazságot egyetlen marxista sem fogadja el. Lenin, Marx legjobb tanítványa kiváló példa arra, hogy a marxizmus nemcsak kilúgozza az agyakat, hanem olyan távoli mez?kre szám?zi az emberi szellemet, ahonnan nincs visszatérés.

A történetet *Richard Pipes* idézi fel: Lenin döbbenet fogadta a hírt 1920 nyarán, hogy a Lengyelországra tör? Vörös Hadsereget a lengyelek feltartóztatták. „*Agyonverték derék vöröskatonáinkat, ahelyett, hogy segítették volna ?ket*” – dühöngött Lenin, és nem értette, hogy a lengyel katona, ahogyan a világ összes katonája, el?ször is hazafi, csak aztán proletár, munkás, paraszt, burzsoá. De Lenin ezt nem érthette, hiszen marxista volt. Szerinte a lengyel katonáknak osztályalapon, virággal kellett volna fogadniuk a hazájukra tör? Vörös Hadsereget, akik úgyszintén osztályalapon támadtak, hogy „felszabadítsák” a lengyel munkásságot a kapitalizmus súlyos terhe alól.

Amikor összegzésünk végén mégis azt mondjuk, hogy Marx sajnos gy?zött, nem túlzunk. Filozófiája, gazdaságtana, történelemszemlélete látszólag megbukott, de szelleme, forradalmi hevülete, egyenl?sít? tervei köztünk élnek. A marxizmus már nemcsak kortünet, de apró módosításokkal gy?zedelmes ideológia is Nyugat-Európában. A százfelé ágazó posztmarxista értelmiségiek, jelesen a Frankfurti Iskola tagjai, vagy éppen a Marxot bíráló, de velejéig marxista lelkület? *Karl Popper* egyszer?en átplántálták Marx tanait a modern világba.

Már nem a proletariátus a kiszemelt kedvenc, hanem a különféle etnikai, szexuális kisebbségek, már nem szocialista társadalomról, hanem „nyitott társadalomról” beszélnek. De a lényeg mégis ugyanaz: a régi Európának el kellett t?nnie keresztény vallásával, települési, regionális, családi közösségeivel együtt. És mára – nagyjából – el is t?nt, legalábbis Nyugat-Európában, ahol egy percig sem volt államszocializmus, de Marx felforgató tanait kétségkívül sikeresebben alkalmazták, mint az úgynevezett szocialista országokban.

Itt tartunk most. A gonosz, furcsa, dühös kis ember beteg szelleme születése után kétszáz évvel is itt van velünk. Manapság ismét kísértet járja be Európát, de reméljük, hogy ez a nemzeti reneszánsz kísértete, és nem a kommunizmusé. Mert elég az aberrált, emberellenes ideológiákból, amelyek sorában a marxizmus talán a legártalmasabbnak bizonyult, hiszen százmillió hullahegyet hagyott maga után.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztáról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
